

Když světlo vchází do ulic
a prach se vznáší z okenic,
chtěl bych spát ještě trochu víc.

Tak svoje tělo převracím
na proležených matracích,
spánek se z očí vytrácí.

Pak starší, než kdy dřív
stěží vstávám.
Oknem na mě zív ranní déšť
- není nic, jak zrovna chceš.

Z plných sil zkouším řvát,
zkouším chtít, co jsem neměl rád,
volný pád - jsem efekt motýlí,
jsem změna na chvíli.
Z plných sil zkouším řvát,
zkouším vzít, co jsem nechtěl brát,
volný pád.

Očima svítím do řádků,
po sté čtu už i pozpátku,
prý, že je všechno v pořádku.

Tak proč mám pocit, že mám strach,
nad lampou motýl křídly mách',
z barevný sítě padá prach.

Pak pod okapní sloup
dopis dávám.
Padá na inkoust ranní déšť
- není nic, jak zrovna chceš.

Z plných sil zkouším řvát,
zkouším chtít, co jsem neměl rád,
volný pád - jsem efekt motýlí,
jsem změna na chvíli.
Z plných sil zkouším řvát,
zkouším chtít, co jsem neměl rád,
volný pád.